

Sentencja

- 1) Artykuł 45 ust. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1974/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)

należy interpretować w ten sposób, że:

ma on zastosowanie, gdy rolnik nie jest w stanie nadal wypełniać zobowiązań rolnośrodowiskowych, które podjął, w odniesieniu do ostatniego roku ich trwania, a niemożność ta wynika bezpośrednio z czynności w zakresie nowego podziału działek lub działania związanego ze scalaniem gruntów wywierającego wpływ na strukturę gospodarstwa rolnego objętego tymi zobowiązaniami, będącego działaniem właściwego organu publicznego lub przez niego zatwierdzonym. Z kolei przepis ten nie ma zastosowania, gdy wspomniana niemożność wynika z ustania prawa do użytkowania części powierzchni tego gospodarstwa w czasie trwania wspomnianych zobowiązań.

- 2) Artykuł 45 ust. 4 rozporządzenia nr 1974/2006

należy interpretować w ten sposób, że:

niepodjęcie przez państwo członkowskie środków koniecznych dla umożliwienia dostosowania zobowiązań rolnośrodowiskowych beneficjenta do nowej sytuacji gospodarstwa rolnego wynikającej z nowego podziału działek lub działań związanych ze scalaniem gruntów w rozumieniu tego przepisu stoi na przeszkodzie temu, by wymagać od owego beneficjenta zwrotu otrzymanych środków w stosunku do okresu, w którym zobowiązania te były wypełniane.

- 3) Artykuł 31 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003

należy interpretować w ten sposób, iż:

o ile niemożność dalszego wypełniania przez beneficjenta zobowiązania rolnośrodowiskowego ze względu na brak zawartych z innymi właścicielami lub użytkownikami gruntów rolnych porozumień o ich użytkowaniu może co do zasady stanowić przypadek działania siły wyższej, o tyle jest tak jedynie pod warunkiem, że niemożność ta jest spowodowana niezwykłymi i nieprzewidywanymi okolicznościami niezależnymi od beneficjenta, których następstw nie można było uniknąć mimo zachowania przez ten podmiot należytej staranności, co powinien zweryfikować sąd odsyłający.

⁽¹⁾ Dz.U. C 320 z 9.8.2021.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 16 lutego 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Spetsializiran nakazatelen sad – Bułgaria) – HYA, IP, DD, ZI, SS

[Sprawa C-349/21 ⁽¹⁾, HYA i in. (Uzasadnienie zezwolenia na kontrolę rozmów telefonicznych)]

[Odesłanie prejudycjalne – Sektor telekomunikacji – Przetwarzanie danych osobowych i ochrona życia prywatnego – Dyrektywa 2002/58 – Artykuł 15 ust. 1 – Ograniczenie poufności łączności elektronicznej – Orzeczenie sądu zezwalające na przejęcie, rejestrowanie i przechowywanie rozmów telefonicznych osób podejrzanych o popełnienie poważnego umyślnego przestępstwa – Praktyka, zgodnie z którą orzeczenie jest zredagowane według sporządzonego uprzednio i niezawierającego indywidualnego uzasadnienia wzorcowego tekstu – Artykuł 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Obowiązek uzasadnienia]

(2023/C 127/07)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Spetsializiran nakazatelen sad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: HYA, IP, DD, ZI, SS

Przy udziale: Spetsializirana prokuratura

Sentencja

Artykuł 15 ust. 1 dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej), rozpatrywany w świetle art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoi on na przeszkodzie praktyce krajowej, na mocy której orzeczenia sądów zezwalające na zastosowanie specjalnych środków dochodzeniowych, wydawane na podstawie uzasadnionego i popartego okolicznościami wniosku złożonego przez organy postępowania karnego, są redagowane za pomocą sporządzonego uprzednio i niezawierającego indywidualnego uzasadnienia tekstu, ograniczającego się do wskazania, obok okresu ważności zezwolenia, że wymogi przewidziane w ustawodawstwie wskazanym w tych orzeczeniach są przestrzegane, pod warunkiem że precyzyjne powody, dla których właściwy sąd stwierdził, że w świetle okoliczności faktycznych i prawnych charakteryzujących rozpatrywaną sprawę zapewniono przestrzeganie wymogów prawnych, mogą być z łatwością i jednoznacznie wywiedzione z łącznej analizy orzeczenia i wniosku o udzielenie zezwolenia, przy czym ten ostatni wniosek musi być udostępniony, po udzieleniu zezwolenia, osobie, wobec której zezwolono na zastosowanie specjalnych środków dochodzeniowych.

(¹) Dz.U. C 338 z 23.8.2021.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 16 lutego 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litwa) – Postępowanie wszczęte przez Lufthansa Technik AERO Alzey GmbH

(Sprawa C-393/21 (¹), Lufthansa Technik AERO Alzey)

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych i handlowych – Rozporządzenie (WE) nr 805/2004 – Europejski tytuł egzekucyjny dla roszczeń bezspornych – Artykuł 23 lit. c) – Zawieszenie wykonania orzeczenia, któremu nadano zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego – Wyjątkowe okoliczności – Pojęcie]

(2023/C 127/08)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona składająca wniosek: Lufthansa Technik AERO Alzey GmbH

Przy udziale: Arik Air Limited, Asset Management Corporation of Nigeria (AMCON), antstolis Marekas Petrovskis

Sentencja

1) Artykuł 23 rozporządzenia (WE) nr 805/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie utworzenia europejskiego tytułu egzekucyjnego dla roszczeń bezspornych

należy interpretować w ten sposób, że:

zawarte w nim pojęcie „wyjątkowych okoliczności” odnosi się do sytuacji, w której dalsze prowadzenie postępowania w sprawie wykonania orzeczenia, któremu nadano zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego, w przypadku gdy dłużnik wniósł w państwie członkowskim wydania środek zaskarżenia od tego orzeczenia lub wniosek o sprostowanie lub cofnięcie zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego, naraziłoby tego dłużnika na realne ryzyko szczególnie poważnej szkody, której naprawienie byłoby w razie uchylecia tego orzeczenia albo sprostowania lub cofnięcia zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego niemożliwe lub nadmiernie utrudnione. Pojęcie to nie odnosi się do okoliczności związanych z postępowaniem sądowym toczącym się w państwie członkowskim wydania przeciwko orzeczeniu, któremu nadano zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego lub przeciwko zaświadczeniu europejskiego tytułu egzekucyjnego.